

چکیده فارسی:

زمینه و هدف: مراکز ارائه‌ی خدمات بهداشتی و درمانی یکی از مهم‌ترین زیرساخت‌های شهری است و در این بین خدمات تصویربرداری پزشکی نقش مهم و حیاتی در ارائه خدمات بهداشتی و درمانی ایفا می‌کند. ارائه خدمات تصویربرداری پزشکی موثر و دقیق بدون تامین زیرساخت‌های مهندسی و پزشکی آن امکان‌پذیر نمی‌باشد، بنابراین دستیابی به معیارها و استانداردهای دقیق مهندسی و پزشکی ضروری می‌باشد. از این رو در مطالعه حاضر به تدوین معیارهای طراحی معماری بخش رادیولوژی پرداخته‌ایم.

روش بررسی: مطالعه‌ی حاضر از نوع توصیفی کاربردی بوده‌است که با هدف تدوین معیارهای طراحی معماری بخش تصویربرداری انجام شده‌است. به منظور آگاهی از نظر متخصصان از روش دلفی استفاده شد. در مرحله اول مستندات و متون در زمینه موضوع مطالعه بررسی شده تناقضات و اختلافات موجود در متون شناسایی و بر اساس آن‌ها پرسشنامه اولیه طراحی گردید و طی برگزاری جلسات مصاحبه در اختیار ۳۰ نفر از متخصصان مرتبط با حوزه‌ی مورد بررسی که به صورت هدفمند انتخاب شدند، قرار گرفت. در جلسات تخصصی داده‌های بدست آمده بومی‌سازی شده و با شرایط بهداشتی-درمانی کشور منطبق گردیده‌است. نتایج جلسات اجماع نظر به صورت معیارهایی برای برنامه‌ریزی و طراحی بخش تصویربرداری پزشکی در قالب متن و نقشه با استفاده از نرم افزارهای معماری شامل آفیس، اتوکد، تریدی مکس و غیره به تفکیک ریز فضاهای بخش تهیه گردید.

یافته‌ها: بر اساس بررسی‌های انجام شده بر روی ابهامات و تناقضات مستندات موجود ۱۶۴ سوار در محورهای نکات عمومی واحد، روابط درون بخش و برون بخشی، طراحی هر یک از ریز بخش‌ها و ایمنی تصویربرداری پزشکی طراحی شد و نهایتاً نتایج اجماع نظر و توافق متخصصان در محورهای گفته شده به صورت متن توضیحات لازم و در قالب نقشه ارائه گردید.

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه‌ی حاضر معیارهای لازم برای طراحی بخش تصویربرداری پزشکی را مطابق با شرایط و موقعیت بیمارستان‌های ایران و به صورت بومی شده ارائه نموده‌است. بیمارستان‌ها با استفاده از طراحی استاندارد بخش تصویر برداری می‌توانند کارایی، عملکرد و ایمنی را در واحد مذکور بهبود بخشند.

کلید واژه‌ها: معیار، طراحی معماری، بخش تصویربرداری پزشکی، طراحی بخش تصویربرداری پزشکی